

РЕШЕНИЕ

№ 7831

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6832** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда /КТ/.

Образувано е по жалба на представляващия [фирма] срещу Постановление от 24. 06. 2021 г., издадено от инспектор при Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], с което на основание чл. 405а, ал. 1 от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Х. Е. К. и [фирма].

В жалбата се излагат подробни аргументи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорвания акт.

Ответникът – дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място], чрез своя процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 24. 06. 2021 г. в Дирекция „Инспекция по труда“ – С. е подаден сигнал от служители на 5-то РУ към СДВР за случай на злополука с Х. Е. К., станала на обект в

[населено място],[жк], [жилищен адрес] в който се извършвали ремонтни дейности. На същата дата при извършената проверка по спазване на трудовото законодателство на място в цитирания обект на контрол е установено, че Х. Е. К. е извършвал трудова дейност като „зидаромазач“ на посочения обект, без сключен трудов договор в писмена форма и без да са уговорени правоотношенията по предоставяне на работна сила от Х. К., като трудово правоотношение. Установено е също така, че трудовата дейност на Х. К. се осъществява във връзка с Договор за извършване на строително-ремонтни работи, сключен на 20. 04. 2021 г. между [фирма] и Ц. Н. Н.. В хода на проверката било установено, че освен Х. К., на процесния обект на 24. 06. 2021 г. е полагал труд и К. К. В., на длъжност „шпакловчик“. К. В. е попълнил декларация, в която е посочил, че няма сключен трудов договор, работи на обекта от 08 часа до 16.00 часа, като е поел ангажимент към Т. Т. за срок от 2 седмици и заплащане от 500 лева за извършване на бояджийски работи. На 6. 07. 2021 г. в дирекция „Инспекция по труда“ – [населено място] бил представен трудов договор, сключен на 24. 06. 2021 г. между [фирма] и К. К. В. за длъжността „шпакловчик“, с уговорено място на изпълнение, работно време, възнаграждение и срок на договора.

Предвид извършената проверка, било издадено Постановление от 24. 06. 2021 г. от инспектор при Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], с което на основание чл. 405а, ал. 1 от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Х. Е. К. и [фирма].

В хода на съдебното производство в качеството на свидетел е разпитан К. В., който сочи, че е намерил Х. К. починал в апартамента, като го е заварил в кухнята, подпрян на стената. Свидетелят уточнява, че уговорката е била Х. К. да прави замазки по апартамента, като К. е правил нещата, които му са възложени от Т. Т.. Обяснява също, че К. е работил към друга фирма и е искал да започне работа при фирмата на Т.. Свидетелят посочва още, че не знае какво точно са уговорили Х. К. и Т. Т..

В хода на съденото производство е разпитана и Ц. Н., с която [фирма] е сключил Договор за извършване на строително-ремонтни работи. Същата сочи, че няма представа кога К. е ходил на място в апартамента да работи, нито пък знае как са се разпределили дейностите между различните работници на обекта.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 21, ал. 1 и 4 от Устройствения правилник на ИА "Главна инспекция по труда" при и по повод изпълнение на служебните си задължения инспекторът е контролен орган и има правомощията, установени в Кодекса на труда, като при установяване на нарушение на законодателството инспекторът издава постановление по чл. 405а КТ за обявяване съществуването на трудово правоотношение. Оспореното

постановление е издадено от инспектор при Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], който притежава качеството на контролен орган на инспекцията по труда, следователно постановлението е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Същото е в писмена форма, съдържа както правните, така и фактически основания за издаването му. Издадено е след извършване на проверка на място в деня на злополуката 24. 06. 2021 г., когато е прието, че починалото лице Х. К. няма сключен трудов договор с [фирма].

Съгласно чл. 405а, ал. 1 КТ, когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда, като в тези случаи съществуването на трудовото правоотношение може да се установява с всички доказателствени средства, а в постановлението се определя началната дата на възникването на трудовото правоотношение. Нормата на чл. 405а, ал. 2 от КТ регламентира, че постановление по ал. 1 се издава и при смърт на работника или служителя, настъпила до установяване на нарушението на чл. 1, ал. 2, като съобразно ал. 5 на работодателя не се дава предписание по ал. 4 в случай на смърт на работника или служителя.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства не се установява по безспорен начин, че лицето Х. К. е изпълнявало трудови функции с определено работно място, определено работно време и уговорено трудово възнаграждение, без да е сключен трудов договор в писмена форма с работодателя му, в нарушение на чл. 1, ал. 2 вр. чл. 61, ал. 1 от КТ. В случая контролният орган е констатирал описаното само и единствено от проверка на място, но липсват други доказателства за наличието на трудово правоотношение между страните. Не се установи в хода на производството, че Х. К. е имал постоянна заетост на посочения обект, че е бил всеки ден на работа по смисъла на чл. 136, ал. 1 от КТ, както и че е бил обвързан с конкретно работно време. Не се установиха по никакъв начин видът и начинът на изплащане на уговореното възнаграждение.

Събраните доказателства не установяват възлагане на работа от страна на жалбоподателя спрямо починалия. Не се установи наличие на уговорено престиране на работна сила, предоставяне на работна сила в условията на продължителност, непрекъснатост и повторяемост на функциите и задълженията за определяем от работодателя период от време, на определено работно място, със средства, собственост на оспорващия, при реално получавано месечно възнаграждение с постоянен размер, както и време за работа и почивка, както и извършване на работата по указания и под контрола на работодателя.

В случая единственото безспорно е, че към датата на трагичния инцидент, на 24. 06. 2021 г. Х. К. е бил на обекта. Не са налице доказателства по делото, от които да е видно какви точно трудови задължения е бил длъжен да изпълнява Х. К. и срещу какво възнаграждение, както и какво е било работното му време. Това не се установява и от събраните по делото гласни доказателства. В дадените от него показания К. В. сочи, че не знае какви са конкретните уговорки между Т. Т. и Х. К., като Ц. Н. също пояснява, че няма представа за конкретното разпределение на работата в обекта.

Проверката за съществуване на реално възникнало трудово правоотношение трябва да съдържа убедителни констатации за конкретни действия, които сочат изпълнение на една трудова функция, а в случая такива констатации липсват.

В случая не се доказва по безспорен начин наличието на основните елементи от съдържанието на трудовото правоотношение, като според съда не се касае за престация на работна сила по смисъла на чл. 1, ал. 2 от КТ, а постигане на определен резултат – извършване ремонтна дейност по конкретен обект във връзка с Договор за извършване на строително-ремонтни работи, сключен на 20. 04. 2021 г. между [фирма] и Ц. Н. Н., в който договор срокът на изпълнение е бил 80 дни.

Поради това съдът намира, че изводите на административния орган за наличие на трудово правоотношение между [фирма] и Х. К. са неправилни и необосновани. Съгласно разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК в тежест на административния орган е да установи по безспорен и категоричен начин, че са налице фактическите основания за издаване на процесното постановление, което той не е сторил. В хода на проведеното административно производство не са били изяснени обстоятелствата относно правоотношенията, съществували между Х. К. и [фирма].

Горните съображения мотивират съда да приеме, че обжалваният акт е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Постановление от 24. 06. 2021 г., издадено от инспектор при Дирекция "Инспекция по труда" - [населено място], с което на основание чл. 405а, ал. 1 от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Х. Е. К. и [фирма].

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: